

عنوان مقاله:

مدیریت تولید هنر در دوره هخامنشی

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 2، شماره 44 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا هژبری نوبری - دانشیار گروه باستان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس

ماهیار طاووسی - دانشجوی دکتری باستان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس

محمود طاووسی - استاد گروه پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

فرهنگ خادمی ندوشن - دانشیار گروه باستان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های مهم هنر هخامنشی، تکرار نقش مایه های یکسان در آثار هنری این دوره طولانی و انسجام این هنر است. از این رو، بسیاری از پژوهشگران ایده وجود الگوهای ثابت و از پیش تعیین شده برای این هنر را ضروری دانسته و آن را الگویی برای حجاران، پیکرتراشان و فلزکاران دانسته اند. اما پژوهش حاضر درصدد نمایش تفکر منسجمی است که با بهره-گیری از تفکری جامع به تدوین این الگوهای ثابت و متناسب پرداخته است. به این منظور بررسی میدانی بر روی نقش سر شیر بواسطه کثرت استفاده در هنرهای گوناگون هخامنشی و بازنمایی آن از وجوه گوناگون مورد نظر این مقاله قرار گرفته است. شیوه پژوهش استفاده از دستگاه ترسیم نماهای گوناگون برای دستیابی به ساختار هندسی این نقش مایه و نحوه بازنمایی آن در آثار نقش برجسته، سرستون و مجسمه ها و هنرهای کاربردی این دوره است. نتایج نشان می دهد که مدیریت هنری کارگاه های دربار، یک سازمان سه بعدی دارای انتظام معین ایجاد و بنا به نیاز بازنمایی های گوناگون، با استفاده از قوانین صفحات تصویر و ترسیم نمای مورد نظر، ضمن حفظ انسجام نقوش، نمای متناسب با جایگاه مورد نظر را پدید می-آورده است. از سوی دیگر، نتایج می تواند راهی برای تمایز آثار هنری کارگاه های دربار و دیگر آثار این دوره محسوب گردد.

کلمات کلیدی:

حجاری، طراحی نقشمایه، فلزکاری، مدیریت هنری، هخامنشیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775172>

